Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

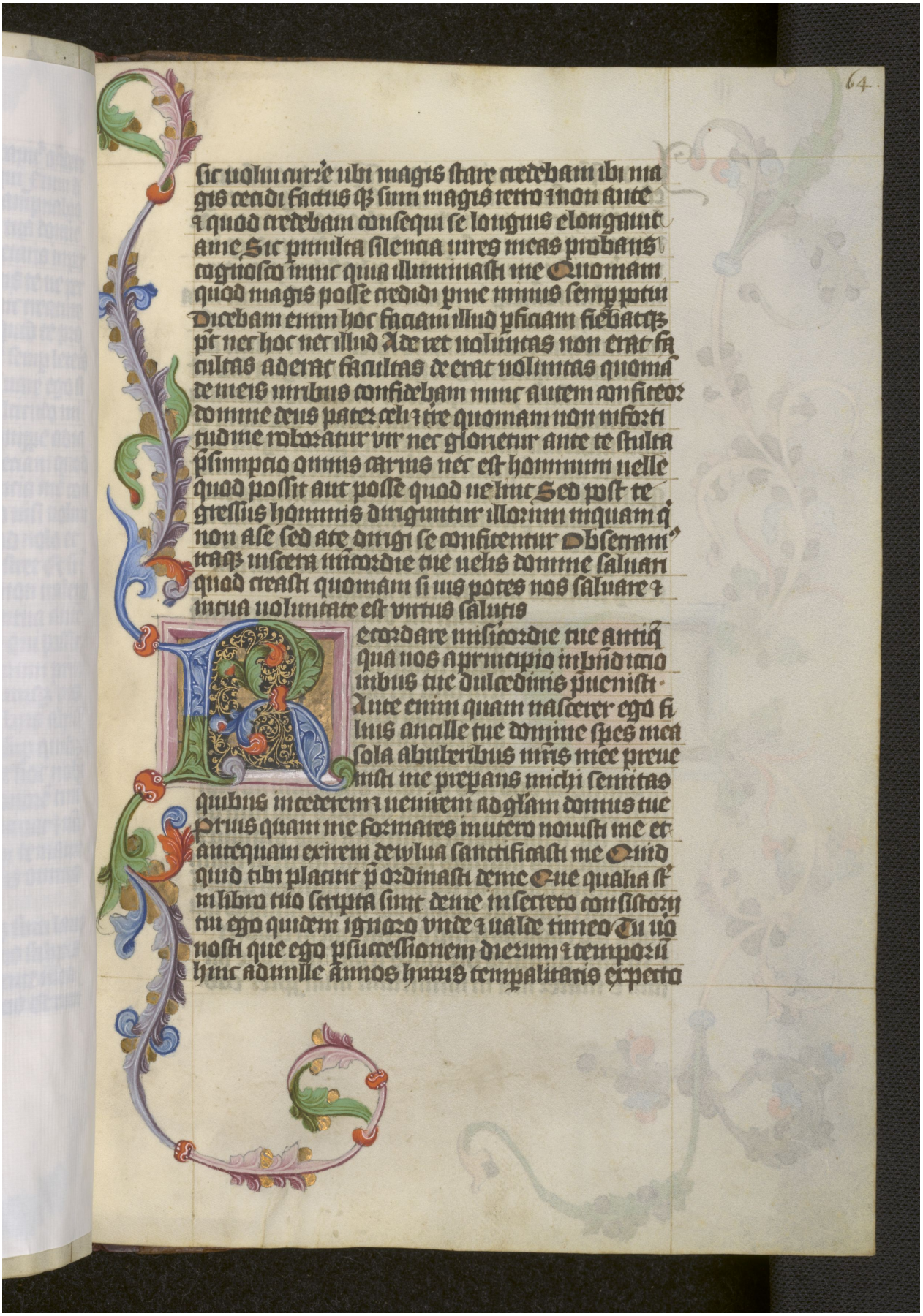

64.

sic volui ire ubi magis stare credebam ibi ma
gis cecidi factus sum magis retro non ante
quod credebam consequi se longius elongaunt
ame Sic pusilla silenda meas probans
cognosco nunc quia illuminasti me Quoniam
quod magis posse credidi pme minus semp potui
Dicebam enim hoc faciam illud faciam fiebatq;
pt nec hoc nec illud Ade iet voluntas non erat fa
cultas aderat facultas deerat voluntas quoma
de meis viribus confidebam nunc autem confiteor
domine deus pater celi tue quoniam non misericor
tuo me roboratur vir nec gloriatur ante te stulta
psimpaq omnis caro nec est hominum velle
quod possit aut posse quod velint Sed post te
gressus hominis diriguntur illorum inquam q
non ase sed ate dirigi se confitentur Obsecram
tamq; in secreta misericordie tue vehs domine saluan
quod creasti quoniam si vis potes nos saluare
in tua voluntate est virtus salutis

Recordare misericordie tue antiq
qua nos a principio in bnedictio
nibus tue dulcedinis puenisti
Ante enim quam nascerer ego fi
lius analle tue domine spes mea
sola a uberibus matris mee preue
nisti me prepans michi semitas
quibus incederem venirem ad glam domus tue
Prius quam me formares in utero novisti me et
antequam exirem de vlua sanctificasti me Quid
quid tibi placuit p ordinasti de me Que quoha st
in libro tuo scripta sunt de me in secreto consistory
tui ego quidem ignoro vnde vnde valde timeo Tu no
nosti que ego psuccessionem dierum tempoz
hyme ad mille annos huius temp salutaris experto